

Yrjö Yrjön poika

Kirjoittanut Tiera Laitinen

Tuo on Yrjö Yrjön poika,
mahtimies merentakainen,
istui iltaa itseksensä
huoneessansa soikeassa,
tukevassa tuolissansa
pöydän pöyhkeän takana.

Mietti siinä mielessänsä,
ajatteli aivoissansa:
"Yksi maa on pommitettu,
yksi armeija tuhottu,
mutta en Osamaa saanut;
pakoon pötki mies mokoma.
Minne sitten suunnistaisin,
ketä miestä metsästäisin,
vaalikarjan viihdykkeeksi
sekä itseni iloksi?"

"Irakiin jos iskisinkin
jatkamaan isäni työtä:
Hutkisinpa Husseinia
oikein kouralla kovalla,
vapauttaisın öljykentät
juoda autojen janoisten.
Tai jos viereen tähtäilisin
Iranin isoa maata:
olisi helpompi osua.
Silloin itkisi imaamit,
rääkyisivät rätipäiset.
Ehkä Kuubaa kurmottaisin,
Castron löisin kanttuveiksi,
Pjongjangia pommittaisin,
Kimin hautaan kiikuttaisin..."

Noinpa Yrjö Yrjön poika
Mississippi miettehien
ajatusten lentää antoi,
suunnitelmien sueta.

Kerran aamun koittaessa,
alkaessa uuden päivän,
Yrjö kuuli kumman tiedon
etäisestä Euroopasta,
sai sanoman yllättävän
takaa Atlantin avaran:
oli oikeus istutettu,

Yrjö Yrjön poika

Kirjoittanut Tiera Laitinen

---

kärjäkokous koottu,
jotta konnat joutuisivat
tappotöistään tuomiolle,
saisivat pahantekijät
rikoksistaan rangaistuksen.

Siellä tuomarit totiset
sekä syyttäjät pätevät,
sodat kaikki katsoisivat,
teot hirmu- tutkisivat,
esiin ehkä kaivaisivat
vastuulliset johtajista,
alhaisimmat auttajista.

Silloin Yrjö Yrjön poika,
kauhu tuhman terroristin,
tuo tuosta kovin pahastui
sekä suuttui ja vihastui:
"Miten ruojat uskaltavat,
kuinka kurjat kehtaavatkin,
asetella oikeuksia,
kärjiä pystytellä,
minun suostumuksettani,
sanojeni sallimatta?
Enkö selvästi sanonut,
hyvin tehnyt tiettäväksi,
etten salli tutkittavan
sotajoukkojemme töitä?
Muut me kyllä tuomitsemme,
meitä ei kukaan ikinä!"

Kutsui siihen sihteerinä
kirjelmänsä kirjaajaksi.
Sihteerikkö, sievä neiti,
povi uljas pomppivainen,
korkokengin kapsutteli
heti kutsun kuultuansa,
siroin säärin sipsutteli
luokse suuren johtajansa,
kynä vikkellä kädessä,
muistilehtiö mukana.
Teki työtä käskettyä,
kynää kyllä kiidätteli.

Näinpä Yrjö Yrjön poika,
ajatusten Appalakki,

selvän noottinsa saneli,
kirjoitutti kirjelmänsä:

"Monta on maata maailmassa,
minun maani on ylinnä;
monta on täällä tuomaria,
minä korkein tuomareista.
Turhaa on siis touhuilunne
– sehä n ei sovi minulle.
Joka meitä vastustaapi,
etujamme ei edistä,
se on kurja terroristi,
sen me iskemme iäksi,
pois päiviltä toimitamme.
Joka meitä ei ylistä,
tue aina toimiamme,
se on kurjien kätyri,
vihollinen vaarallinen.

Kyllä itse tuomitsemme
kenet parhaaksi näemme;
ellemme saa tuomiolle,
pommin päähän paukautamme.
Jos nyt aivan välttämättä
tekin tahdotte, höpäkät,
käräjiä oikein käydä,
lain pitoa leikkimällä,
saahan noita kauhistella
vihollistemme tekoja;
ei amerikkalaisien,
eikä liittolaisiemme.
Saatte siis käräjät käydä
minun ohjauksessani,
valvonnassani vakaassa.

Jos ei tuossa kyllin liene,
jos ette heti totelle,
kovemmatkin tiedän keinot,
joilla teidät taivuttelen,
käännän paksut paukapäänne:
kaikki päätökset kumoan,
sorrann uudet suunnitelmat
turvallisuusneuvostossa,
tuossa YK:n päättäjässä;
estän rauhanturvatoimet
Bosniassa Balkanilla.

Yrjö Yrjön poika

Kirjoittanut Tiera Laitinen

Kotiin painukoot poliisit,
muutkin valvojat samalla.
Sortukoon sotaan takaisin
tuo teidän takapihanne;
olisitte siinä sitten
pahasti, pojat, pulassa,
akat aika ahdingossa.

Muistakaa siis, kaikki kansa,
pitäkää nyt mielessänne:
Me olemme maa valittu,
kansa yksin ensimmäinen.
Pyhä tehtävä on meillä,
kutsumus jumalallinen:
olla esimerkkinänne
kaikissa tekemisissä,
uuteen aikaan johdatella
vähäarvoisemmat kansat.
Meillä voima, meillä valta,
meille kuuluu kunniakin.
Tuomita ei voi siis meitä
niin kuin muut me tuomitsemme.

Tavat, merkit, laulut, juomat,
aattehet ja kielen viemme
kurjemmille kulttuureille.
(Maksun tietysti keräämme.)
Moni on kansa onneksensa
varsin vastaanottavaista,
erittäinkin oppivaista.

Maailma näin kaunistuupi,
koittaa uusi uljas aika.
Kolajuomaa kittaa silloin
janoonsa jokaikinen;
esittelee englanniksi
tietonsa jokaikinen;
turhaa roinaa, dollareita
ahnehtii jokaikinen.
Elo silloin onnellinen
ihmisen jokaikisen.
(Toki meidän onnellisin.)"

Sen sanoi Yrjö Yrjön poika,
Amerikan aamunkoitto,
iltarusko ihmiskunnan.

Yrjö Yrjön poika

Kirjoittanut Tiera Laitinen
